

Viides matkapäivä

Ajelimme Merihelmestä Oulun kautta Escorialiin (ei sentään missään ulkomailla) jossa yövyttiin.

Muistinvaraisesti huonoja merkintöjä tulkiten

Merihelmi oli ihan hyvä paikka. Mutta matkalla on niin, että minnekään ei voi loputtomasti jäädä. Silloinhan se kai ei enää olisikaan matka vaan jotakin muuta, turvapaikka kenties.

Yritimme jälleen löytää pyörätietä, joka olisi kulkenut kohti Oulua. Jostakin syystä sellaisen tien olemassaolo oli jäänyt mielen sopukkaan. Sellaista oli meille kerrottu, että Kemistä Ouluun saakka on yhtenäinen pyörätie. Meille se ei valjennut ja siksi ajoimme autojen seassa, tosin kapeahkolla pientareella. Senkin oli pilannut tärinäraita, joka suurimmaksi osaksi oli ajettu juuri pientareen kohdalle.

Ouluun osuminen oli huomattavasti helpompaa kuin Kemiin. Mitään ei kuitenkaan auttanut se, että olin ollut muinoin intissä Hiukkavaarassa.

Sehän ei enää ole kasarmialuetta mutta silloin oli ja olikin kaukana keskustasta. Lomilla lorvittiin usein kaupungilla vaikkei siellä ollut oikein mitään mielekästä paikkaa silloin eikä taida olla nytkään.

Nyt kävimme vaimon veljen perheen luona kylässä. Osuminen heidän kotiinsa otti hieman lujille, kun teitä meni ristiin rastiin ja mielikuva oikeasta suunnasta ei ollut ihan selkeä. Piti käyttää oikein GPS karttaa sijainnin selkeyttämiseksi.

Tämä tuskin on hyvän ja poahantiedon puu vaikka siinä hedelmiä onkin.

Vierailu lohkaisi päivästämmme muutaman tunnin ja siksi oli hieman myöhä, kun pääsimme jatkamaan matkaa. Jälleen opasteet olivat kovin moottoritievoittoisia. Yhtään viittausta vanhalla etelään vievälle maantielle ei ollut ja siksi jouduimme kyselymään joiltakin ihmisiltä sitä. Mutta niin selvisimme siitä.

Onneksi valitsemamme reitti oli vähän liikennöity ja ajo maistui makealta monen tunnin istumisen jälkeen.

Täällä maisemat ovat kuin jossakin Hollannissa, yhtä laakeeta aakeeta, ainakin Limingan niittyjen seutuvilla. Iltaa kohti nousi melkoinen tuuli ja näytti että voisi sataakin. Siltä varalta, ettemme löytäisi ajoissa yösijaa ja joutuisimme ajamaan kenties koko yön tai viettämään sen teltassa kävimme syömässä oikein kunnolla ABC: n ravintolassa.

Sitten jatkoimme matkaa. Olisimme voineet mennä kohti rantatietä. Siltä suunnalta tuuli

voimakkaammin, joten valitsimme tien 86. Oli siihen toinenkin syy. Sitä kautta pääsisi Ylivieskaan, jossa on mainio salaattiravintola King Meal. Onhan siellä muutakin sapuskaa mutta varsin monipuolinen salaattivaihtoehto.

No niin mutta sinne olisi vielä matkaa.

Tietojemme mukaan tien 86 varrella melko pian Limingalta jatkettaessa piti olla leiripaikka. Mutta se saattoi olla olemattakin niinkuin jotkut vuosia sitten karttaan merkityt alueet olivat lopettaneet toimintansa.

Toivoimme parasta ja vieläpä sitä, että olisimme ajoissa perillä. Kello oli jo pitkästi yli kahdeksan kun osuimme Escorialin nimeä kantavaan mökkikylään. Sulkemisaika oli jo ollut mutta paikan isäntä ohjasi meidät silti vielä yhteen mökkiin.

Meidät yllätti Escorialin monipuolisuus. Se ei ollut vain majapaikka vaan siellä oli myös kotieläintila, joskaan kakadut ja muut sellaiset elikot eivät olekaan juuri tšekäläisen kotieläintilan tavallisia asukkeja. Lintujen äänistä tuli vähän mieleen, kun olimme vajaa vuosi sitten vierailleet Kaliforniassa yhdessä eläintarhassa. Siellä oli vähän enemmän meille eksoottisia lintuja.

Majapaikan pitäjän taustaa kuului ilmeisesti jotain hengellisyyttä, sillä monissa kohdin oli taiteiltu raamatunlauseita aitapuomeihn yms. Ihan hyvä ja mielenkiintoistakin. Liian usein kristillisen katsomuksen omaavat ihmiset piilottavat katsomuksensa eivätkä tuo sitä esiin pilanteon pelossa tai siitä syystä, että muut ihmiset eivät

pitäisi heitä tarpeeksi fiksuina ihmisinä. Mutta tässäkin taitaa päteä sananlasku, että joka viimeksi nauraa, se parhaiten nauraa. Vertaus ei sovi oikein hyvin tähän mutta antanee suuntaviivoja myös sille, että kaikki ei lopu viimeiseen hengenvetoon.

Joka tapauksessa saimme mukavan yösijan eikä ollut kalliskaan. Kotieläinpuiston oudot äänet eivät häirinneet meitä sen enempää kun söimme pienen iltapalan ja vääntäydyimme yöpuulle. Päivän ajokilometrit lienevät olleet mutkien kanssa siinä 110 tienoilla.